

er, modtage de nemlig disse Udseer til forskellige Løber i Narets Løb, og dette maatte vistnok ogsaa finde Sted for Fremtiden.

Justitsministeren: Jeg antager, at denne Grindring mod Lovforslaget berøer paa en Misforstaaelse. Det er indrømmet dem, der have at yde Afgifter til disse Embedsmænd og Bestillingsmænd paa Færøerne, at erlægge dem enten in natura, eller efter Capitelstarten. Vedkommende Embedsmænd og Bestillingsmænd kunne efter Slutningen af § 2 ikke fordrø de Udseer, de ere berettigede til, betalte efter Capitelstart; thi de Vedkommende ere ogsaa efter Loven fuldkommen berettigede til at levere dem in natura. Kunne de imidlertid ikke levere dem paa denne Maade, maa der jo aabenbart være en Maalestof, hvorefter de skulle betales, og det kan ikke være nogen anden end Capitelstarten. Jeg antager, som sagt, derfor, at den af den ærede Folkethingsmand gjorte Grindring maa berøe paa en Misforstaaelse. Naar der er bemærket, at de hidtil have kunnet erlægge disse Udseer til forskellige Løber, saa er det en ligesvem Følge, at denne Lov ikke tænker paa fremtidig at lægge nogen Grindring iveien derfor. Erlægge de dem fremdeles in natura, kunne de ogsaa for Fremtiden erlægge dem til samme Tid, som de hidtil have erlagt dem; men, forsaavidt de ikke kunne erlægge dem in natura, men maae betale dem efter Capitelstarten, maae de see at enes med Vedkommende derom. Det er ogsaa ofte Tilfældet her, at de, der skulle erlægge Afgifter efter det kommende Aars Capitelstart, som sættes i Slutningen af Januar Maaned, gjøre Afdrag paa dem i Løbet af det Aar, hvori de forfalde, og gjøre da senere, naar Capitelstarten er sat, Afregning. Jeg troer, derfor, at der heller ikke deraf kan opstaae nogen Mislighed.

S. F. Petersen: Den høitærede Justitsminister yttrede sig ikke i Anledning af den væsentligste Indvending, jeg tillod mig at gjøre, og som var den, at Lovudkastet ikke har været forelagt Lagthinget i den Skikkelse, hvori det her foreligger; saaledes kjendte dette ikke noget til, at Loven skulde angaae mere end Udseerne

til Statskassen. Forøvrigt gjaldt min Grindring ikke Uderne, men netop Hensynet til de Bestillingsmænd, jeg især tillod mig at nævne, nemlig Sysfelmændene. Uderne er det paa en Maade forbeholdt at vælge imellem 2 Alternativer; men Sysfelmændene have, saavidt jeg kan see, intet virkeligt Valg.

Justitsministeren: Naar der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand, at Valget var forbeholdt de vedkommende Udere, saa er det aabenbart urigtigt. Noget Saadant staaer ikke i Lovens § 2, men derimod, at, naar de ikke kunne udrede deres Udseer i de Naturalier, hvori de skulle erlægges, kunne vedkommende Embedsmænd og Bestillingsmænd fordrø dem erlagte efter Capitelstarten. Naar de Vedkommende kunne præstere Naturalierne in natura, da have de naturligviis Lov til at erlægge dem paa denne Maade. Det kan jo nemlig tænkes, at der er visse Naturalier, som skulle erlægges, som slet ikke foresalde det Aar, saa at Vedkommende som Følge deraf aldeles ikke have dem. Det kan saaledes tænkes, at en heel Faareskote kan døe for en Mand, og at han derfor ikke har den Ud, han skal betale. I saadanne Tilfælde er det, at der skal betales efter Capitelstart. Forøvrigt forholder det sig ganske rigtigt, at denne Bestemmelse ikke fandtes i Udcastet, da det blev forelagt Lagthinget, men den er saa naturlig, at der aldrig kan være Spørgsmaal om, at den kan være anderledes, end den her er foreslaet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sættes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges med 52 Stemmer mod 1.

Ændringsforslag til de ovenfor behandlede 3 Lovforslag om færøiske Sager indtrævedes til Indlevering i Bureauet til Torsdag Middag.

Man gif derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: 1ste Behandling af Udcast til Lov, angaaende Dprettelsen af en Anstalt for ueheldbredelige Sindssvage i Nørrejylland.

(Forslaget findes i Anhang Spalte 547).